

§ 4.

Understøttelserne uddeles i 4 Klasser paa henholdsvis 200, 150, 100 og 50 Kr efter vedkommende Ansøgers Trang. Kan den understøttede ved et Understøttelsesaaars Udløb godtgøre, at hans Trang er forøget, rykker han, for saa vidt han hører ind under en af de lavere Understøttelsesklasser, op i den nærmest liggende højere Klasse.

Understøttelserne udbetales fjerdingaarstvis forud gennem Invalidbestyrelsen og vedblive indtil Udgangen af det Fjerdingaar, i hvilket den understøttede dør.

For øvrigt bortfalder Understøttelsen kun, naar den paagældende enten ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, for hvilken han ikke har erholdt Væresopprejsning, eller opnaar en saadan Forbedring i sin økonomiske Stilling, der i det mindste er lige saa stor som Understøttelsen.

§ 5.

Tidligere hdet Fattigforsørgelse eftergives, og Bestemmelsen i Lov 9de April 1891 om Alderdomsunderstøttelse § 2 c. finder ikke Anvendelse paa dem, som falde ind under nærværende Lov. Hvis vedkommende ved denne Lovs Krafttræden oppebærer Alderdomsunderstøttelse, ydes ham som aarlig Understøttelse i Henhold til § 4 et fast Beløb af 50 Kr., uden at hans Alderdomsunderstøttelse af den Grund kan nedsættes.

§ 6.

Uddelingen af Understøttelserne ifølge denne Lov afgøres af et Raad, bestaaende af Invalidbestyrelsens administrerende Direktør og to Medlemmer, valgte af Rigsdagen, en af Folketinget og en af Landstinget, for 6 Aar.

Afgørelsen kan indankes til Finansministeren, men ikke til Domstolene.